

Krisztusban Kedves Ifjú Pár!

Ezekben a számotokra oly szent és mindannyiunk számára olyan boldog percekben, amikor szülőktől és testvérektől, rokonoktól és jó barátoktól körülvéve itt álltok a virágdíszes, gyertyafényes esküvői oltár előtt, hogy azt a súlyos emberi szót, mely két emborsort köt össze egy egész életre, a mi Istenünknek jóságos, mosolygó tekintete Reátok néz, áldó keze felétek tárul, hogy elhalmozzon benneteket kegyelmével, és megáldja szívetek szent szerelmét, mely titeket ide vezetett. A házasság nagy és titokteljes szentségét fölveltétek, s ezzel azt a szép, magasztos, de egyben súlyos és felelősségteljes kötelezettséget vállaltátok, hogy ezentúl minden körülmény között, örömben és bánatban, jó és balsorsban, derűs napokon és borús ég alatt kéz a kézben együtt haladtok egy hosszú emberéleten át, egymás iránt szeretettel és támogatással, hűséggel és tisztelettel lesztek éltetek folyamán.

Ide jöttetek az Úristen oltára elé, mert a ti hívő keresztény lelketek átérzte, hogy csak amit az Isten köt egybe, lehet elválaszthatatlan, csak akit az Isten áld meg, lehet áldott, bármerre jár.

Gyűrűt cseréltetek és ez a gyűrűcsere azt jelentette, hogy szívet-lelket cseréltetek. Ez az egyedüli szent közösség itt a földön: a te szíved az enyém, az én szívem a tied, egészen és visszavonhatatlanul.

Kezet fogtatok egymással. A kézfogásnak a mindennapi életben is mély értelme van, csak az emberek oly keveset gondolnak rá. A kézfogás azt jelenti: az én kezemre mindig számíthatsz, az a kéz, melyet most neked nyújtok, nem fog becsapni téged, nem fog ökölbe szorulni ellened. Mennyivel inkább sokatmondó az a kézfogás, amely az Isten oltára előtt történik, amikor két, - egymást egy egész életen keresztül szeretni akaró emberi tenyér simul össze, hogy abba az összesimulásba benne legyen a házassági segítőkészség szent szándéka.

Felesküdtetek a keresztre, vele az áldozatos életközösségre tettetek fogadást. Mert a kereszt elsősorban áldozathozatalt jelent. Jelenti önmagatok életterheinek türelmes elviselését. Jelenti az élettárs, a férj, a feleség életterheinek, betegségnek, gondnak, szomorúságnak együttérzéssel, megosztással való elvállalását. Jelenti a szent harmadiknak, - a gyermeknek készséges elfogadását. Mert súlyos hazugság és üres szó családi boldogságról ott beszélni, ahol nem vállalják a családot. Mert könnyelműség és nagy felelőtlenység, ha valaki a házasság ürügye alatt kihasználja a házasság nyújtotta jogokat, de bűnös módon kibúvik a jogokkal járó kötelezettség alól.

Krisztusban Kedves Ifjú Pár! Vár benneteket az otthon, egy új családi szentély szolgálata. S ha azt akarjátok, hogy a ti otthonotok mindig az a kedves, meghitt hajlék legyen, ahová, bárhol is legyetek, mindig hazavágytok, akkor ápoljátok abban a hajlékban a hitet, mert hit nélkül lehetetlen kedves lenni az Isten előtt. Ápoljátok új otthonotokban a reményt, mert remény nélkül céltalan és sivár az emberi élet. Ápoljátok hajlékotokban a szeretetet, mert szeretet nélkül meglehet mindenetek, csak boldogságotok, békességetek nem.

Most folytatom a legszebb áldozat bemutatását, melyet ma értetek ajánlok fel az egek Urának. Amint elimádkozzuk az apostoli hitvallást, pár perc múlva következik a szentmisének első fő része, a felajánlás. Aranyos tényérkán emelem ég fele a hófehér ostyát e szavakkal: Fogadd el szent Atya, mindenható örök Isten ezt a szeplőtelen áldozati adományt, melyet én, méltatlan szolgád felajánlok neked élő és igaz Istenemnek. De az én áldozatom ma egyben a tietek is. Fogadd el jóságos Istenünk a szeretetnek, hűségnek áldozatát tőlünk, amit itt szent oltárod zsámolyánál boldog szívvel hozunk, - mondjátok ti is azokban a percekben.

Emléklül vigyétek magatokkal Krisztusnak megáldott keresztjét, melyre esküre emelt kezeteket tettétek. S ha majd, amikor a menyasszonyi koszorú már rég elhervadt, amikor ennek az órának boldog percei csak mint távoli emlék fognak felétek inteni, legyen ez a kereszt akkor is élő, eleven emléke annak az erős hitnek, szent reménynek és tiszta szeretetnek, melynek világosságánál ti egymásra találtatok és ide jöttetek. Mivel hosszú útra indultok és ismeretlen az ösvény, melyen járnotok kell, lelkipásztorotok igaz szívvel kívánja: éltetek minden napján és minden ösvényén Isten áldása, békéje és szeretete veletek legyen és vezessen. Ámen.

Kőröstarján, 1967. november 5.